

ASTROTHEOLOGIE (Astrologie a Bůh)

17. seminář ing. J.Popelky

Kdo je Bůh?**Vysvětlení trojjedinosti Boha.**

(Dva úhly pohledu na trojjedinost Boha.)

Princip duchovního léčení.**Tajemství bytosti Ježíše Krista.**

(Dům techniky OV-Mar.Hory dne 5.2.2005)

V předcházejícím semináři jsme si vysvětlovali podstatu znamení Berana, to znamená, že když si vysvětlujeme znamení, jak jdou za sebou, tak jsme začínali znaméním Lva a od Lva jsme postupně popisovali jednotlivá znamení zvěrokruhu, abychom si uvědomili, jak probíhá tvůrčí proces v Bohu a tím pádem v životě, protože Bůh je život.

Řekli jsme si, že znamení Berana v sobě obsahuje mystérium individuality. Když jsem se připravoval na dnešní seminář, tak jsem chtěl pokračovat v tomto tvůrčím procesu (který symbolizuje zvěrokruh) znaméním Býka. A když jsem si vzal papír a propisku a chtěl jsem začít psát o podstatě znamení Býka, tak jsem nebyl puštěn dál, ale cítil jsem, že ještě mám zůstat v tomto bodě, abych znovu vysvětlil podstatu Bytosti, která se jmenuje Bůh.

To, co zde dnes budu říkat a budu popisovat (kdo je to Bůh), tak v podstatě všechno již bylo sděleno v předcházejících seminářích, ale myslím, že nebude na škodu, když si to zopakujeme, protože tím, že jsme si minule vysvětlili, co je to individualita, tak bychom si mohli znovu říct, kdo je to Bůh a uděláme ten popis komplexní, takže si to všechno shrneme a doplníme o některé detaily, které nebyly řečeny.

Když si toto budeme znovu opakovat, chtěl bych v rámci tohoto popisu vysvětlil, jak chápat slovo „Duch Svatý“ a také bych vám stručně řekl princip, jak má probíhat duchovní léčení.

Kdo je to Bůh?

Z těchto seminářů už víme, že všechno v životě je trojjediné. To je důležitý duchovní princip. Každá skutečnost, i když je jedna, je současně trojjediná. Je to univerzální princip a právě proto, když se bavíme o jedné, jediné Skutečnosti, která se nazývá Bůh, už víme, že musí být dodržen tento princip, že Bůh je jeden, ale musí být trojjediný, to znamená, že Bůh musí mít tři složky.

Na trojjedinost Boha se však můžeme dívat dvěma způsoby.

První úhel pohledu na trojjedinost Boha:

1.část (nejzákladnější) Boha je JÁ JSEM (Bůh – Otec)

Existuje JÁ JSEM a toto JÁ JSEM je věčné, všudypřítomné, sebe si vědomé Bytí. To už všichni víme. Toto JÁ JSEM nemá žádné kvality, o tomto JÁ JSEM nemůžete vůbec nic říct, Ono nemá žádnou kvalitu kromě toho, že JÁ JSEM. Toto je Jeho jedna jediná kvalita, že existuje živé JÁ, které pouze JE. Ono pouze existuje, nic jiného. Proto i ve Starém Zákoně Židové měli velice výstižný název pro Boha – Jahve (Jehova), což znamená v češtině: Jsem, kterýž jsem. Toto živé JÁ JSEM je všudypřítomné, věčné - nikdy nevzniklo, nikdy nezanikne a nemá žádné vlastnosti, pouze existuje (JE). Toto JÁ JSEM se neprojevuje žádnou tvůrčí činností. Toto JÁ JSEM nic nedělá, nic nevytváří. A protože toto JÁ JSEM se neprojevuje žádnou tvůrčí činností, proto nemá samo o sobě žádnou vazbu na stvoření. Každý člověk, který dosáhne prožitku čistého JÁ JSEM, mi může potom na základě vlastní zkušenosti potvrdit, že toto JÁ JSEM je naprosto povznesené nad veškeré stvoření a nic ze stvoření se ho nedotýká. Toto JÁ JSEM je vůči stvoření naprosto imunní, ale současně veškeré stvoření je ponořeno nebo-li obsaženo v tomto JÁ JSEM. Je to to samé, když si představíte něj. obrázek nebo mentální obraz – oceán, ve kterém plavou ryby. JÁ JSEM je tento oceán a různé stvořené vesmíry jsou tyto ryby. Tento oceán, který představuje JÁ JSEM, je nekonečný – bez hranic. Čili veškeré stvoření je ponořeno, je prostoupeno tímto JÁ JSEM. Když si člověk toto JÁ JSEM uvědomí (to znamená, že Ho prožije nebo zažije jednotu s JÁ JSEM), v ten moment si člověk uvědomí, že je všudypřítomná Bytost, že v nekonečnosti není místo, kde bych nebyl JÁ JSEM.

Tato první složka Boha, toto JÁ JSEM kromě toho, že nemá žádné kvality, kromě toho, že jenom JE, má velmi důležitou funkci, která spočívá v tom, že **toto JÁ JSEM je Život, čili ta část Boha, která má schopnost oživovat.** Toto JÁ JSEM je Život sám a jenom díky tomuto JÁ JSEM jsme naživu. A když si to poskládáte a říkáte jsem, že toto JÁ JSEM je všudypřítomné, vším prostupuje, všechno je v Něm ponořeno, tak jako ryby jsou ponořeny v oceánu a plavou v Něm, toto JÁ JSEM prostupuje vše, co je. A z toho vyplývá (jestliže toto JÁ JSEM je Život a je všudypřítomný), že ve stvoření neexistuje nic, co by bylo mrtvé. Vše je ponořeno v JÁ JSEM, vše je prostoupeno tímto JÁ JSEM, to znamená, že všechno je živé, počínaje atomem, konče sluncem, počínaje kamenem, konče člověkem. Všechno toto je ponořeno v JÁ JSEM, všechno je živé a člověk, který se naučí vědomě vstupovat do tohoto JÁ JSEM, získává schopnost vstupovat do kontaktu s čímkoliv, co existuje ve vesmíru. A toto je velice důležitý poznatek, který si povíme, když se někdy budete pokoušet léčit – duchovně léčit, ať sebe sama nebo někoho jiného.

Kdyby v něčem nebylo obsaženo JÁ JSEM, tak by to nemohlo být živé. Ale protože všechno je v tomto JÁ JSEM ponořeno a toto JÁ JSEM je ve všem přítomno, proto neexistuje nic ve vesmíru, co by nebylo živé, počínaje kamenem, konče člověkem, počínaje atomem, konče sluncem. Toto JÁ JSEM, protože je všudypřítomné, je přítomno jak v dobru, tak i ve zlu, protože jak dobrý člověk, tak i člověk zlý musí být v první řadě naživu, jinak by nemohl projevit své dobro nebo své zlo. A protože taková je přirozenost této nejzákladnější složky Boha, dokážou negativní síly této přirozenosti využít pro své zlé záměry a jsou schopni díky tomu člověka přivést k duchovní smrti. Jak tomu máme rozumět?

Říkal jsem, že toto JÁ JSEM je povzneseno nad veškeré stvoření a že veškeré stvoření je ponořeno v tomto věčném a všudypřítomném JÁ JSEM a že je tímto JÁ JSEM ožívováno. Ale hlavně, že tohoto JÁ JSEM se nic nedotýká, co se odehrává ve stvoření. Každý z nás z vlastní zkušenosti ví, že život ve stvoření není jenom radostný, ale jsou v něm obsaženy i různé bolesti a různé strasti. A právě této vlastnosti JÁ JSEM, že se Ho nic nedotýká ze světa jevů, využívají negativní síly tím, že hlásají nauky, které učí, že existuje skutečnost, kterou, když člověk dosáhne, tak že se vymaní z koloběhu převtělování, čili vymaní se ze světa jevů, čili ze stvoření a žádná bolest, žádné trápení se ho už nebude dotýkat. To je např. podstata buddhismu a jiných nauk, které hlásají ideu: Poznejte čisté bytí a budete bez problémů a v pohodě. Ovšem zapomenou vám dodat, že v tomto stavu se sice zbavíte utrpení, ale rovněž se zbavíte i dobra, radosti a štěstí, že v tomto stavu budete apatičtí ke stvoření, ale hlavně že přijdete a budete zbaveni vlastní Individuality, kterou vám věnoval přímo Bůh! Rovněž jsem říkal, že toto JÁ JSEM, protože je všudypřítomné, tak je přítomné jak v dobrém, tak i ve zlém, protože jak dobrý, tak i zlý člověk musí v první řadě být živý, čili ožívován tímto JÁ JSEM, které je přímo Život, aby mohl projevit tento člověk své dobro nebo své zlo. A této povahy JÁ JSEM negativní síly zase využívají k tomu, že hlásají nauky, že Bůh není ani dobrý, ani zlý, nebo jiné nauky a sice, že Bůh je i dobrý i zlý a to znamená, že z Boha pochází jak dobro, tak i zlo, že ve stvoření musí být dualita, jinak by stvoření nemohlo existovat, čili že dobro nemůže existovat bez zla. A v čem jsou tyto nauky zavádějící? V tom, že samotné JÁ JSEM, jak jsem říkal, je mimo stvoření a že samotné JÁ JSEM nic nedělá, pouze JE a oživuje. Kdežto dobro a zlo už je někým vytvářeno. Dobro a zlo už je součástí stvoření. To, že tyto negativní síly mohou úspěšně oblnout lidi těmito zavádějícími naukami (které místo, aby přiváděly lidi k Bohu, tak je spíše úspěšně od Boha odvádějí), je dáno tím, že lidé ve svých myslích nemají správně pochopeno, co je to Bůh. Protože kdyby lidé věděli, kdo je to Bůh, tak by věděli, že toto JÁ JSEM je pouze jedna ze tří složek Boha a že tato jedna složka Boha, i když je nejzákladnější (protože je to ta složka Boha, která oživuje, nebo-li dává čemukoli život), nemůže existovat sama o sobě bez zbývajících dvou složek. Bůh je 1, ale současně 3. A to už jsme si vysvětlovali hned v prvním semináři, že trojjednost je nejzákladnější

duchovní princip. Každé jedno je trojjediné. To, co řeknu, je pouze teoretická možnost, ale kdo by znal pouze jen tuto jednu, jedinou složku Boha, čili JÁ JSEM a neznal zbývající dvě složky Boha, tak Boha nezná. Znat jen jednu z těchto složek znamená – neznat Boha, protože Bůh je jeden a současně tři, takže ten, kdo opravdu zná Boha, musí znát všechny tři Jeho složky. A odvažují se tvrdit, že jedinci nebo nauky, které hlásají, že Bůh je čisté Bytí, tak neznají ani tuto první složku Boha, toto JÁ JSEM. Oni znají zkušenost, kdy se zažívá **zdánlivé Já jsem** (oni sice říkají, že to je JÁ JSEM, říkají, že to je čisté Bytí), ale oni (když bychom to chtěli přesně slovně vyjádřit) nezažívají JÁ JSEM, ale něco, co se dá vyjádřit slovy „JE SE“ - existuje se. Čili: jsem přímo bytí. Tento stav se dá opravdu dosáhnout, že vy se stanete bytím, což se nedá slovně vyjádřit jinak, než že JE SE – existuje se a vy se stanete existencí. Tento stav, kdy zažíváte pouze existenci – bytí, už stačí na to, když se do něho silně ponoříte, abyste se stali imunní vůči starostem a těžkostem pozemského života. Ale tento stav nemá nic společného se skutečným JÁ JSEM. Protože nesmíte zažívat pouze stav JE SE – existuje se, ale ten stav, kdy zažíváte živé JÁ, které JE. Ještě jinak: Musíte zažívat stav nejenom čistého bytí, že **se je** – existuje, ale musíte zažívat stav, že ten, kdo JE, ten, kdo existuje, je **JÁ**. Tato první a nejzákladnější složka, Boha (protože je to složka, která je všudypřítomná a věčná) a je to složka, která v podstatě, i když nic nedělá a nemá žádné vlastnosti, tak má důležitou funkci v tom, že JE a že oživuje. Bez této složky by nikdo nebyl živý. Tato první složka Boha (toto JÁ JSEM) se jmenuje Bůh – Otec.

2. část Boha je – TVŮRČÍ DUCH (Bůh – Syn)

Já budu používat pro jednu skutečnost tak čtyři, pět názvů, ale budu je všechny říkat, když se s tím budete v životě setkávat, ať víte, že to jsou čtyři nebo pět slov, které se týkají pořád jednoho a toho samého.

Zatím jsem pro tuto druhou složku Boha použil označení – Tvůrčí Duch. Říkal jsem, že JÁ JSEM (Bůh-Otec) je Život, nebo-li ta složka Boha, která je věčná, všudypřítomná a její hlavní funkcí je to, že oživuje.

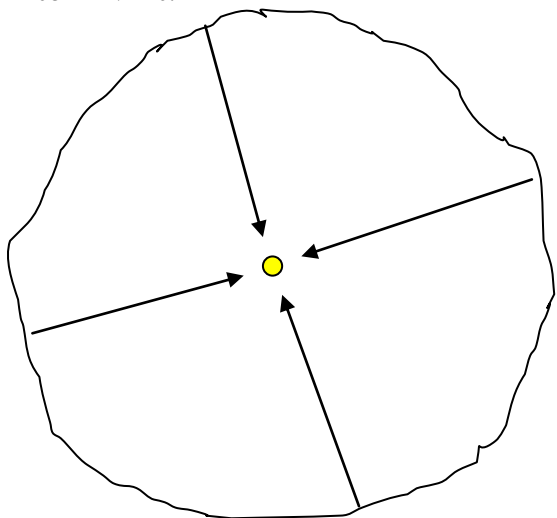
A nyní si zapamatujte (a už jsem to naznačoval, když jsme probírali posloupnost znamení ve zvěrokruhu, tam jsem také říkal, že to je proces, který něco vytváří), že v této první složce Boha (v tomto JÁ JSEM), čili v Životě je obsaženo samo o sobě toto:

Povaha Života (JÁ JSEM), povaha Boha-Otce je taková, že má potřebu neustále zvyšovat, zvětšovat prožitek své vlastní Životnosti. Tuto vlastnost do Boha-Otce nikdo nevložil, ona je v Něm věčně obsažena, čili toto JÁ JSEM (Život), čili Bůh-Otec má v sobě zakódováno, že má potřebu neustále zintenzivňovat prožitek vlastní Životnosti, čili sebe sama. Stručně řečeno: **Život chce být čím dál živější.** A ne, že je to vlastnost tohoto JÁ JSEM, ale můžeme říci, že toto JÁ JSEM je přímo tímto, že Život chce být stále živější. To je velice důležité, protože **od této skutečnosti, že Život (JÁ JSEM) chce neustále zvyšovat svoji vlastní životnost, se odvíjí všechno.**

Všechno, co je ve vesmíru, ať je to kdekoliv, není nic jiného, než proces, kdy Bůh zintenzivňuje sám sebe.

Život je něco, co má potřebu neustále sebe samo zintenzivňovat. Jednoduše řečeno: Život sám o sobě má základní potřebu a sice: zintenzivňovat sám sebe. Čili Život chce být neustále čím dál více živější. Když si vezmeme tuto vlastnost, že Život chce být čím dál živější, tak jak to může udělat? Je Někdo, kdo je všudypřítomný, je Někdo, kdo je věčný a má v sobě potřebu – být čím dál živější, čili prožívat sám sebe k čím dál větší intenzitě. Co musí udělat?

Musím to nakreslit takto, protože nemám nekonečně velkou tabuli: Máme Skutečnost, která je nekonečná a tato nekonečná Skutečnost chce sebe sama zintenzivnit:

Už jsem na svých seminářích mnohokrát vysvětloval, že je to přesně to samé, jako se světlem.

Představme si nekonečný prostor, který je rovnoměrně v celé své nekonečnosti vyplněn nějakou látkou nebo světlem. Co se stane, když tato látka (světlo, které je rovnoměrně přítomno a tedy rozptýleno v nekonečném prostoru) se začne postupně soustřeďovat (koncentrovat, stahovat) do jednoho bodu, čili do středu?

Mezi námi, jestliže je Skutečnost, nebo Někdo, kdo je všudypřítomný, nekonečný, neohraničený, On totiž ani nemá jinou možnost, když chce něco se sebou dělat, než se stahovat do středu. Jak se On může šířit někde ven, když je všudypřítomný? To nejde. Už svojí povahou On nezná jiný stav, než být všudypřítomný. A kam se může pohybovat směrem ven Všudypřítomný? To nejde. On má jenom jedinou možnost. V rámci své všudypřítomnosti se začne stahovat (soustřeďovat) směrem do jednoho bodu (do středu). Jinou možnost totiž ani nemá.

Dotaz posluchače: To mi dělá vždycky v mém abstraktním představování si tohoto jevu problémy. Takže to existuje současně, to nekonečno a když se to stáhne do toho středu, tak toho neubude v tom nekonečnu, takže to bude navíc staženo do středu a neubude toho, takže to jsou vlastně dva faktory stojící jakoby vedle sebe?

Odpověď J.P.: Ano, vedle sebe a současně, protože si uvědom, že tato základní složka, toto JÁ JSEM má vždycky atribut věčnosti, všudypřítomnosti, neohraničenosti. Tak On ve své věčnosti, i když se veškerou svojí nekonečnou potencií stáhne do jednoho bodu, tak z Jeho nekonečnosti vůbec nic neubýlo. To je samozřejmě pro lidský způsob uvažování (který je založen na principu

zachování energie, že když někde něco vezmeš, tak někde toho ubude), tak je to nepochopitelné, to musíš chápat abstraktně. Jestliže je něco neohrazené, co do velikosti, množství, atd., a jestliže On, tato Skutečnost se stáhne do jednoho ohniska, tak pořád z Něho nic neubýlo.

Pokrač. dotazu: Když to nekonečno rozdělím napůl, tak je to pořád nekonečno.

J.P.: Ano, není to poloviční nekonečno, je to pořád nekonečno.

Takže když se začne stahovat do tohoto jednoho Bodu, čili do středu, začne narůstat koncentrace nebo-li intenzita této „Látky“, tohoto Světla až v samotném středovém Bodě, jinými slovy: v ohnisku bude koncentrace (intenzita) této „Látky“ (Světla) největší, ale v tomto případě ta intenzita bude nekonečně velká, protože si musíme uvědomit, že v tomto případě se do ohniska stáhlo Něco, co bylo rovnoměrně přítomno v nekonečném prostoru.

Pro naši lepší představivost: Představte si Světlo, které by bylo přítomno v nekonečném prostoru a které je rovnoměrně rozptýleno v překonečném prostoru a vy byste měli takovou speciální lupu, kterou byste dokázali toto všudypřítomné Světlo zkoncentrovat do jednoho bodu (ohniska). Vznikla by taková Energie, že by rozmetala celý vesmír.

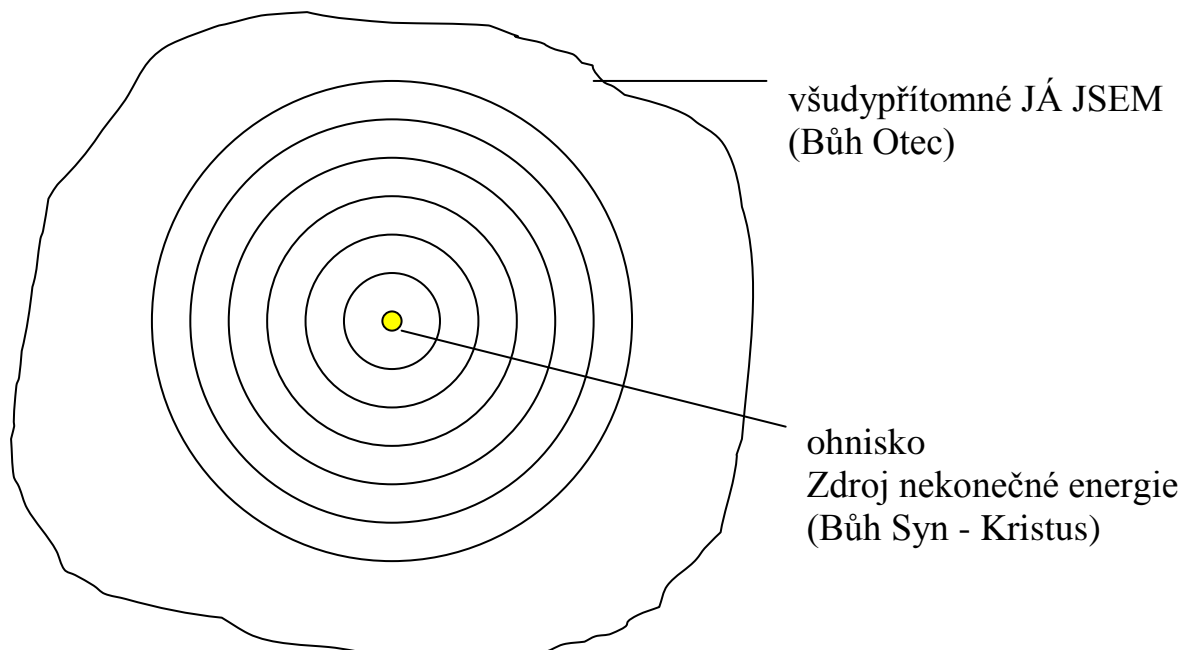
Z toho vyplývá (na základě toho, co jsem nyní řekl), že **Energie není nic jiného, než zahuštěná a zkoncentrovaná Síla**, že složka Boha, kterou jsme nazývali JÁ JSEM (protože proč ji nazýváme JÁ JSEM? Proto, protože to přesně vystihuje, kdo to je – JÁ JSEM, je to nějaké živé JÁ, které JE), je rovnoměrně přítomná, rozptýlená v celém vesmíru (v celém prostoru) a toto je Síla. Ale v okamžiku, kdy tato Síla (protože jsme si říkali, že zákl. vlastností Boha je potřeba zažívat čím dál více intenzivněji sám sebe; Bůh není skromný, že?) se začíná stahovat do jednoho bodu, čímž dochází k jejímu zahuštění, tak tato Síla, která se začíná zahušťovat, se mění na Energii. Takže si zapamatujte, že Energie není nic jiného, než zahuštěná a zkoncentrovaná Síla.

Ve fyzice je vzorec: $E \text{ (energie)} = F \text{ (síla)} \times s \text{ (dráha)}$. Ve fyzice je energie síla, která působí v dráze. Takže tady tato Síla, která vykonává tuto dráhu, tím, že se posunuje směrem do středu, tak to je Síla krát dráha a mění se to na Energii. Opakuji: Z toho vyplývá, že Energie není nic jiného, než zahuštěná, zkoncentrovaná Síla. Takže každá energie je určitý stupeň zahuštění síly. A čím je energie větší a silnější, tak to jenom dokazuje, že je to síla, která byla mnohem více zkoncentrovaná (zahuštěna). Z toho také vyplývá, že jestliže JÁ JSEM je všudypřítomné Bytí, takže Bytí samo o sobě je všudypřítomná Síla.

Opakuji: Toto všudypřítomné a věčné JÁ JSEM (Život), Bůh-Otec, aby zintenzivnil sám sebe, začne se ze své všudypřítomnosti stahovat, soustřeďovat, koncentrovat do jednoho středového Bodu (ohniska) a tím zvětšuje prožitek vlastní životnosti.

Představte si, že když se Ten všudypřítomný začne stahovat do jednoho Bodu (středu), tak každým tím krokem, když se začne přibližovat ke svému

centru (středu), ta koncentrace narůstá, čili podle toho, jak vzdáleni (nebo jak jste blízko) jste tomuto centru, podle toho je ta intenzita zahuštění velká:

Čím blíže jste k tomu středu, tak ta Síla (toto JÁ JSEM) se začíná čím dál více zahušťovat, až přímo v tomto středovém Bodě (ohnisku) je prožívání vlastní životnosti JÁ JSEM (Boha Otce) největší, přesněji řečeno: nekonečně veliké.

Tento středový Bod (toto ohnisko), do kterého se stáhlo (zkoncentrovalo) všudypřítomné JÁ JSEM, je srdce JÁ JSEM. Je to srdce Života, je to srdce Boha Otce. Takže středový Bod (ohnisko) kterékoliv věci je to samé jako srdce této věci.

A právě tento ústřední bod (ohnisko), čili srdce, do kterého se stáhlo (zkoncentrovalo) všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec, Život), představuje druhou složku Boha a sice TVŮRČÍHO DUCHA. Tento Tvůrčí Duch, nebo-li srdce tohoto JÁ JSEM se jmenuje Bůh Syn nebo-li Kristus.

Bůh Syn nebo-li Kristus je stav, ve kterém JÁ JSEM (Bůh Otec) prožívá nejintenzivněji svou vlastní Životnost.

Proto je v Bibli napsáno, že veškerá radost Boha Otce je v Bohu Synovi a zde jsem vám vysvětlil, proč. A zde docházíme k další důležité skutečnosti:

JÁ JSEM (Bůh Otec) sám sebe nejintenzivněji zažívá ve svém srdci, čili v Bohu Synovi (v Kristovi) a to, co platí pro Boha, platí i pro člověka:

Člověk může svou vlastní Životnost nejintenzivněji prožívat pouze ve svém vlastním srdci, čili ve středovém Bodě (ohnisku) svého Života.

V tomto středovém bodě (ohnisku) nejenom zažívá JÁ JSEM nejintenzivněji svoji Životnost, ale v tomto Bodě (srdci) se zkoncentrovala Síla, která je přítomna v nekonečném prostoru a tak vznikl centrální Bod (ohnisko), které je naplněno nekonečně velkou Energií.

A co je to Energie? Dneska jsme si to řekli. Energie není nic jiného než zkoncentrovaná Síla, která má svou vlastní povahu, potřebu něco dělat, něco vytvářet, čili potřebu tvořit.

Takže všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec) v tomto svém ohnisku (svém srdci, Bohu Synu - Kristu) nalézá nekonečnou Energii, to znamená nekonečnou potřebu tvořit.

Proto se v Bibli píše, že veškerou Moc na nebi i na zemi předal Otec svému Synovi. A proto se píše v Novém Zákoně, že na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. Skrze toto Slovo bylo vše vytvořeno a nic není, co by nebylo vytvořeno tímto Slovem. Takže to je ono. Toto je ten všudypřítomný Bůh (JÁ JSEM), toto je Jeho Slovo (Jeho Syn), nebo-li On sám zkoncentrovaný do jednoho ohniska, ve kterém vzniká nekonečná Energie a tato nekonečná Energie svojí povahou má potřebu tvořit a toto ohnisko, jak píše Nový Zákon: ... bylo u Boha a byl to Bůh, čili je to u Boha, je to v Bohu a je to přímo Bůh, ale zahuštěný. A pouze toto ohnisko, tento Bůh Syn je Zdrojem veškeré další tvorby. Toto Slovo, o kterém píše Jan v Novém Zákoně, není nic jiného, než JÁ JSEM (Bůh Otec), který se zkoncentroval do jednoho Bodu a tento Bod je Bůh Syn nebo-li Kristus, ve kterém je nekonečně velká potřeba tvořit, protože Energie je to samé jako potřeba tvořit.

Ale abychom se nedostali do stavu, že se budeme cítit jako fyzikové, když používám termíny jako síla, energie, musíme něco upřesnit:

Toto všudypřítomné JÁ JSEM, Bůh Otec, Život (a použijí všechny názvy ať víte, když se s tím setkáte, o čem to je, pořád tři slova pro tu samou Skutečnost), tato všudypřítomná Síla, pokud se s Ní setkáte a pokud si Ji prožijete, je prožitek absolutní svobody, absolutní nepodmíněnosti, absolutní volnosti, je to prožitek poznání sebe sama, prožitek svého vlastního pravého Já.

Proto vždycky říkal Ježíš: Poznejte Pravdu a Pravda vás osvobodí. **Když se však toto všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec, všudypřítomná Síla, absolutní Svoboda) zkoncentruje do jednoho Bodu (ohniska), čili do srdce (Boha Syna, Krista), vzniká centrum nekonečně velké Energie, ve které JÁ JSEM nejsilněji prožívá vlastní Životnost a v tomto středovém Bodě se prožitek JÁ JSEM (čili prožitek absolutní Svobody) mění na prožitek absolutní Blaženosti. A tento prožitek Blaženosti je to samé jako prožitek Lásky.**

Takže si zapamatujeme, že v srdci JÁ JSEM, čili v srdci Boha Otce, čili v Bohu Synu – Kristu JÁ JSEM prožívá nejintenzivněji svoji vlastní Životnost, nekonečnou Energii, nekonečnou Blaženost, nekonečnou Lásku.

ŽIVOTNOST = ENERGIE = BLAŽENOST = LÁSKA.

Láska není nic jiného než určitá intenzita Životnosti. Čím silněji zažíváte Lásku, tím silněji prožíváte vlastní Životnost.

Když nemáte Lásku, vy sice cítíte, že jste živá bytost, ale je to ten nejnižší stupeň vaší vlastní Životnosti, jen takový, abyste žili (byli naživu, oživováni). Ale čím intenzivněji procitujete Lásku, tím intenzivněji procitujete svoji Životnost. Láska vás činí čím dál živějšími, vitálnějšími. Životnost = Energie = Blaženost = Láska, to jsou čtyři názvy pro jedno a to samé. Čím více máte Lásky, tím více stoupá vaše Životnost, tím více se ve vás stupňuje Energie (protože Energie = Láska, to je to samé) a tím více cítíte Blaženost.

Poznámka z přestávky (ohledně knihy Neosobní život):

V r. 1927 vyšla kniha Neosobní život, tuto knihu považuji v současné době za nejlepší duch. spis, který vůbec existuje a protože ta kniha, když vyšla v r. 1927, tak vlastně loni, když jsem dostal anglický originál, jsem zjistil, že je na mnoha místech velice nepřesně přeložena, takže ty věty dostávají úplně jiný význam, než mají mít. Postupně jsem ji začal překládat z angličtiny do češtiny, aby český text přesně vystihoval, co chtěl Zdroj, který inspiroval autora, sdělit, takže již je na internetu prvních 5 kapitol (www.astrotheologie.wz.cz) k dispozici.

Úryvek z knihy Neosobní život – 5.kapitola – Klíč.:

... Nejprve ti dávám klíč, kterým pronikneš do veškerého tajemství, které v této chvíli před tebou ukrývá tajemství Mé Bytosti.

Tento klíč, až budeš jednou vědět, jak ho máš používat, ti otevře bránu k veškeré Moudrosti a veškeré Moci v nebi i na zemi. Ano, otevře ti bránu do Království nebeského, a ty potom pouze vstoupíš dovnitř, aby jsi se vědomě sjednotil se Mnou.

Tento klíč je:

„MYSLET znamená TVOŘIT“, jinými slovy:

„Co si MYSLÍŠ ve svém SRDCI, to začne existovat ve tvém životě.“

Pozn. Tuto větu jsem překládal asi ve 40 variantách. Protože když to vezmete doslovně, tak v anglickém textu doslovně je: „Jak myslíš ve svém srdci, to je s tebou.“ A nakonec po těch 40 různých variantách zůstala tato verze: „Co si myslíš ve svém srdci, to začne existovat ve tvém životě.“

Skončili jsme, když jsem říkal, že Životnost = Energie = Blaženost = Láska. A zde musíme udělat další upřesnění. Na začátku dnešního semináře jsem říkal, že stejně jako všechno, i Bůh je jeden, ale současně trojjediný.

Začal jsem popisovat první složku, co je to Bůh Otec (JÁ JSEM), nyní jsme ve fázi, kdy popisují druhou složku, což je TVŮRČÍ DUCH (Bůh Syn, nebo-li Kristus) a tato druhá složka je také trojjediná.

Uvědomte si toto: nyní si rozebíráme tři složky samotného Boha.

První složka je všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec), druhá složka (kterou se nyní zabýváme) je srdce JÁ JSEM, čili Bůh Syn, to znamená Kristus. Třetí složku si vysvětlíme za chvíli.

Ale tak, jako je Bůh trojjediný, stejně tak je trojjediná tato druhá složka Boha, čili Bůh Syn, Kristus, což je ohnisko (centrum), které je Zdrojem nekonečně velké Energie. A Energie je to samé jako potřeba tvořit.

Teprve tato druhá složka Boha (Bůh Syn, Kristus) nebo-li Slovo, které bylo na počátku, je Bůh – Stvořitel neboli TVŮRČÍ DUCH. Teprve Bůh Syn (Kristus) vytváří veškeré stvoření. A každý Stvořitel je vždy ve spojení se svým stvořením, protože toto stvoření vychází z Něho samotného, jinými slovy: toto stvoření je On sám. A to je podstatné, narozdíl od Boha Otce, který je povznesen nad vše stvořené, protože On není Stvořitel, On je jenom Oživovatel a oživuje jak dobré, tak i zlé, tak každému Stvořiteli (což je tato druhá složka Boha – Bůh Syn, Kristus) vždy záleží a vždy se stará o své stvoření. To znamená, že pokud vy jako lidé jste součástí stvoření, jste stvořené bytosti a pokud jste v situaci, kdy máte nějaké trápení, starosti, tak ke komu se budete obracet? K Bohu Otci nebo k Bohu Synu? K Bohu Synu. Jinými slovy: Budete se obracet k Bohu Synu, což je taky Bůh Otec, ale Bůh Syn je Bůh Otec, který je zkoncentrovaný do nejintenzivnějšího stavu bytí. Takže neberme si, že jedna Skutečnost je Bůh Otec a druhá Skutečnost je Bůh Syn, to je pořád jedna a ta samá Skutečnost. Bůh Otec je JÁ JSEM ve stavu všudypřítomnosti, kdežto Bůh Syn, Kristus je stejné JÁ JSEM, ale ve stavu, kdy se toto JÁ JSEM zkoncentrovalo do jednoho Bodu (ohniska), do srdce. Čili Bůh Syn, Kristus je JÁ JSEM, které se změnilo na srdce.

Teprve poznáním Boha Stvořitele (Boha Syna, Krista) člověk dosahuje nejvyšší Lásky, Blaženosti, obrovské tvořivosti a hluboké účasti s veškerým stvořením. A tak jako je Bůh trojjediný, je trojjediná i jeho druhá složka, to znamená Tvůrčí Duch – Bůh Syn, Kristus, Bůh Stvořitel (všechny tyto 4 pojmy značí jednu Skutečnost) je také trojjediný.

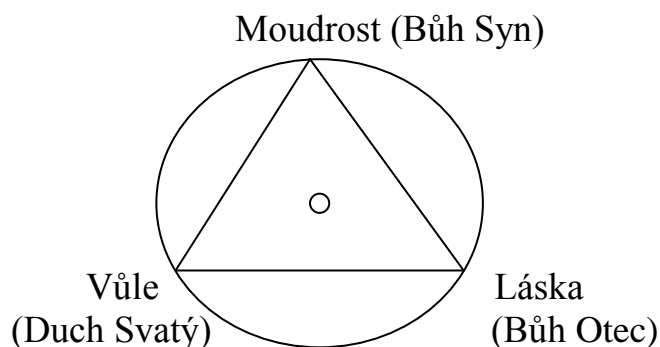
Každý Tvůrce, aby mohl tvořit (a my víme, že tento Kristus je tvořivost sama, má potřebu něco tvořit), musí mít tři schopnosti: Lásku, Moudrost a Vůli. Takže toto ohnisko (tento centrální Bod, toto srdce JÁ JSEM - Boha Otce) není Zdrojem pouze nekonečné Energie, nekonečné Blaženosti, nekonečné Lásky, ale současně je i Zdrojem nekonečné Moudrosti a nekonečné Vůle. Takže si zapamatujme: U Boha Stvořitele (Boha Syna, Krista, Tvůrčího Ducha) nikdy neexistuje Lásky nebo Moudrost nebo Vůle sama o sobě bez přítomnosti zbývajících dvou složek, ale vždycky tam je Lásky + Moudrost + Vůle současně.

Jeho Láska je neskonale moudrá a neskonale mocná. Jeho Moudrost je neskonale laskavá a neskonale mocná. A Jeho Vůle je neskonale moudrá a neskonale laskavá. Nemůže existovat jenom jedna z těchto složek u Něho, ale všechny tři. U Boha-Stvořitele je současně i Láska i Moudrost i Vůle a to v nekonečné míře.

Druhý úhel pohledu na trojjedinost Boha:

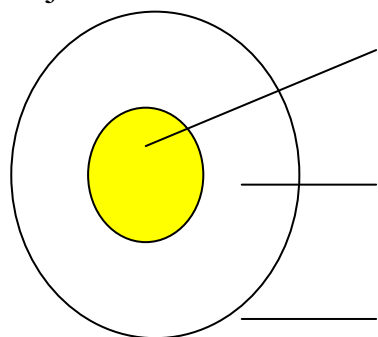
Trojedinost Boha Syna, Krista (Boha-Stvořitele):

A zde jsme se dostali k druhému úhlu na trojjedinost Boha a sice když rozebíráme trojjedinost Boha Syna, Krista, v tomto druhém úhlu pohledu na trojjedinost Boha, kdy rozebíráme trojjedinost pouze samotné druhé složky, musíme dát slovům Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch Svatý jiný význam. V tomto druhém pohledu na trojjedinost (samotného Boha Stvořitele) Bůh Otec – znamená Láska, je to Láska Boha Stvořitele, čili Krista; Bůh Syn – znamená Moudrost Boha Stvořitele, Krista a Duch Svatý je Vůle Boha Stvořitele, Krista. Nyní popisujeme, co to je Bůh Syn, nebo-li Tvůrčí Duch, Kristus a tento Kristus je trojjediný:

Drobné upřesnění: Ti, co chodí pravidelně na mé semináře, již ví, že Bůh je jeden paradox za paradoxem. **Bůh má jednu velkou zvláštnost: Čím více budete poznávat Boha, čím více si Ho budete uvědomovat, tak tím více budete zjišťovat, že Ho vůbec neznáte. Čím budete Bohu blíží, tím více bude ve vás narůstat poznání, že Bůh je tajemství za tajemstvím. To je jeden z obrovských paradoxů Boží Bytosti: Čím více Ho znám, tím více Ho neznám. To je krásný Boží paradox.** A je to přirozené, protože kdyby Božská Bytost byla Někdo, že byste mohli dosáhnout stavu: Tak Bože, já už tě dokonale znám, tak by vás začal nudit, protože jestli něco dokonale znáte, je přirozené, že chcete poznávat něco dalšího, takže to, co dokonale znáte, to už není pro vás zajímavé a právě proto Bůh má tuto kvalitu: Čím více Tě, Bože, poznávám, tím více zjišťuji, že Tě vůbec neznám. Také to chápejte tak, že tohle vystihl krásně Ježíš výrokem: **Blahoslaveni chudí duchem.** To měl na mysli: Nemyslete si, že už víte o Bohu všechno. O Bohu nikdy nikdo nebude vědět všechno. I andělé, nebo nejvyšší duchovní bytosti, které jsou přímo u Boha, nikdy neví o Bohu

všechno. Uvědomte si ten atribut nekonečna. On je nekonečná Láska, nekonečná Moudrost a nekonečná Vůle (když se bavíme o Bohu Synu - o Bohu Stvořiteli). Nikdy nemůžete dosáhnout stavu, že řeknete: Již cítím tvoji opravdovou Lásku. Ne. Zjistíte, že Jeho Láska se bude ve vás stupňovat do nekonečna. Neřeknete: Bože, už jsem moudrý jako Ty. Ne. Zjistíte, že Jeho Moudrost vás neustále bude inspirovat a překvapovat svojí velikostí. A i kdyby byste už byli tam mocní jako On, že si budete tvořit vesmíry, tak zjistíte, že Jeho Moc je pořád něco, co je pro vás nedostižitelné. Nikdo Mu nepřeroste přes hlavu. Chtěl jsem říct tento paradox a tedy si zapamatujte, že hlavní město je vždy nejdůležitější. Proč? Protože i když jsem říkal, že Bůh Tvůrce (Bůh Syn, Kristus) čili druhá složka z Boha je trojjediná (má Vůli + Lásku + Moudrost) a že jednak nemůže být bez zbývajících dvou, čili všechny tři jsou jakoby stejně důležité, tak je paradoxem, že přesto Láska je nejdůležitější. A vzpomeňte si, když jsem vám dával příklad s vajíčkem:

žloutek, který je uprostřed vajíčka, je žlutý (zlatý), to je Láska Boha Stvořitele (symbolizovaná zlatem),

bílek už je více vzdálen středu, bílá – stříbro, to je Moudrost Boha Stvořitele (symbolizovaná stříbrem),

skořápka, ta nejtvrďší část vajíčka je Vůle Boha Stvořitele. Proto tento symbol (nejtvrďší je skořápka) vám říká, že hřích proti Otci (Lásce) může být

odpuštěn, hřích proti Synu (Moudrosti) může být odpuštěn, ale hřích proti Duchu Svatému (proti Boží Vůli) nemůže být nikdy odpuštěn, protože Boží Vůle se vždycky musí naplnit. Není jiná šance. Vůle Boha Stvořitele je symbolizována diamantem, jakožto nejtvrďším nerostem.

A proto vám říkám, že u Boha, i když má všechny tři části (schopnosti) a všechny tři jsou stejně důležité, tak z tohoto úhlu pohledu vidíme, že Láska je nejdůležitější, protože Láska je ten nejcentrálnější, prostřední, ústřední BOD v Bohu Tvůrci. Jinými slovy: Nepotřebujete dobýt celou Českou republiku, ale stačí, když obsadíte Prahu, protože hlavní město znamená hlavní místo (hlavní místo). Jestliže v člověku (a představte si, že lidská bytost je stát) a vy nepotřebujete (když chcete tento stát dobýt) dobýt celé tělo, nebo dobýt všechny schopnosti v jiném člověku, ale stačí, když obsadíte (získáte) jeho hlavní město – jeho srdce. Když získáte srdce člověka, jeho hlavní město (místo), tak získáte celého člověka se vším, co má, i s jeho schopností myslet, i s jeho schopností cítit, i s jeho fyzickým tělem. Když obsadíte prostřední BOD, tak získáte všechno. A k tomu se dnes ještě dostaneme, když si budeme vysvětlovat tajemství bytosti Ježíše Krista. Hlavní místo v každé věci je vždycky samotný střed. Takže i když Bůh je Bůh, tak Jeho střed je nejdůležitější, čili když se bavím o Bohu Stvořiteli, protože v tom středu je přímo Jeho Láska. Takže

jestliže si získáte srdce člověka, získáváte celého člověka, to je důležité si uvědomit.

Takže když budete někdy používat k popisu trojjedinosti Boha termíny jako je Bůh Otec, Bůh Syn a Duch Svatý, musíte si uvědomit, jestli popisujete trojjedinost Boha jako takového anebo „pouze“ trojjedinost Jeho druhé složky – Boha Syna, Krista, čili Boha Stvořitele. Musíte si uvědomit, jestli použijete Bůh Otec ve významu JÁ JSEM anebo ve významu Láska Boha Stvořitele a když používáte či jestli máte na mysli Boha Syna-Tvůrčího Ducha (druhou složku) anebo jestli používáte Bůh Syn pro označení Moudrost Boha Stvořitele. To vždycky mějte na paměti, v jaké souvislosti to používáte.

Zákl. povahou této druhé složky (Boha Stvořitele) je to, že je to nekonečná Tvůrčí Energie, nekonečná Blaženost, nekonečná Láska + Moudrost + Vůle. Tato druhá složka Boha je Bůh Syn, Kristus, čili Bůh Stvořitel. A protože Bůh Stvořitel (Kristus) je příčinou veškerého stvoření, proto má nezměrnou účast na tomto stvoření a o něj pečuje. Člověk, který pozná tuto druhou složku Boha (čili pozná Krista), získává hlubokou účast na životě veškerého stvoření. Takový člověk má potřebu pracovat na tom, aby stvoření bylo čím dál dokonalejší a zdravější.

Tento Bůh Syn, Kristus, Tvůrčí Duch, Bůh Stvořitel je nekonečné DOBRO - LÁSKA, je nekonečná PRAVDA – MOUDROST, je nekonečná MOC – VŮLE.

V Bohu Tvůrci, Kristu není ani gram zla, pouze DOBRO, LÁSKA. Není v něm ani gram lži, pouze PRAVDA, MOUDROST sama. A není v Něm ani gram bezmoci (nemoci), pouze MOC a VŮLE sama.

Díky této Její povaze (povaze Boha Stvořitele, Krista) tuto druhou složku Boha, čili Krista, negativní síly nejvíce nenávidí, nejvíce proti ní bojují a proto se snaží, aby lidé o Ní nic nevěděli. Proto vytvářejí duchovní nauky, které nic neříkají o Kristu, jakoby neexistoval. Anebo vytvářejí duchovní nauky, kde se sice Kristus vyskytuje (jako je oficiální křesťanství), ale zcela falešně a zavádějícím způsobem vysvětlují, kdo to Kristus je.

Duchovní léčba:

Poznámka: Když vidíte ty atributy, které Kristus má – DOBRO, PRAVDA, MOC, tak jsem vám říkal, že v Bohu Synu (Kristu, Bohu Stvořiteli) není ani gram bezmoci čili nemoci, pouze MOC – VŮLE sama.

Bůh je všudypřítomný a má svoje srdce, svoje ohnisko (tvůrčí BOD). Takže si uvědomte, že Bůh je i ve vašem těle. Bůh je v každé buňce, v každém atomu vašeho těla, to znamená, že jestliže někdo hledá Boha, tak se nemůže vyhnout tomu, aby Ho taky nezačal hledat ve svém těle, protože Bůh nejenom, že v tom těle je, ale Bůh se i o to tělo stará, pečuje o něho. On dokonce řídí veškeré

procesy ve vašem těle. Vy nikdo nemůžete a vědomě neovládáte svoje orgány, to dělá On. Tady jsem si uvědomil zase ty paradoxy. Vzpomínáte si, když jsem vám dával meditaci typu Hra na schovávanou? Sednete si, zavřete oči, v duchu si zkontrolujete, jestli jste přítomen, ano, jsem zde přítomen, a nyní se začnu schovávat před Jardou Popelkou. Každý si sám řekne, že se chce sám před sebou schovat. A začnete přemýšlet, jak to udělat, jak se sám před sebou schovat. Tak pořád vymýšlíte, jak se před sebou schovat, během této meditace vždycky začnete věnovat pozornost svému vlastnímu tělu a uvědomíte si, že toto tělo, které tady sedí se zavřenýma očima, to je přesně ten, před kterým se chci schovat (ukrýt). A potom zjistíte, že jste opravdu úplně někdo jiný než tělo a že abyste se před tím tělem (či před tím vnějším člověkem) dobře schovali, tak si najdete jedno místo, kde vás nejhůř najde. Ale potom je druhá věc, že můžete meditovat nad tím, že zavřete oči, zkontrolujete si, jestli jste přítomni, zjistíte, že ano, jsem v této situaci přítomen, normálně vnímám, že zde jsem, podíváte se na svoje tělo, uvědomíte si jeho přítomnost, jeho existenci a řeknete si: Tělo vnímám, sebe vnímám a co teď dělám? No, jsem v klidu a nic nedělám, prostě jenom jsem. Tak si ale řekněte: To není pravda. To, že jsem tady, to je pravda, ale taky je pravda to, že jsem Ten, který tam strašně maká, který tam strašně dře, protože vy se staráte o každý proces ve vašem těle. A musíte začít sebe vnímat, že jste Někdo, kdo řídí veškeré procesy, které probíhají ve vašem těle.

Meditace na uzdravení těla:

Já jsem se minulý týden ponořil do určité části svého těla, do palce na pravé noze a myslel jsem si v duchu (duchovním zrakem), že uvidím buňky, a jak tam probíhá něco mezi těmi buňkami, ale došlo k takovému ponoření, že jsem se ocitl ve světě plném světla a tam bylo miliardy a miliardy bytostí, které tam velmi pracovaly v tom palci. Ten palec, nebo jakákoliv část vašeho těla je vesmír sám o sobě a v tomto vesmíru žijí bytosti, každá ta bytost má vymezenou svoji práci a oni tam pracují. Ve vašem těle se odehrává opravdu velký pracovní ruch. Člověk nemá vůbec představu, co se tam odehrává. Člověk prostě bere automaticky jako samozřejmost, že má tělo a že to tělo nějak funguje a vůbec se tím nezabývá. Ale o to tělo se někdo musí starat. A řeknu vám, že o to tělo se stará miliardy a miliardy bytostí.

A to je vlastně ten princip, když vám něco nebude fungovat (něco ve vašem těle), tak se zaměřte na tu část vašeho těla, která vám nefunguje, ale úplně vypud'te ze své mysli myšlenku, že se budete zaměřovat na nějaké maso, či tkáň, která mi nefunguje, jak by měla fungovat, ale pomyslete si, že se zaměřujete do něj. místa, kde něco není v pořádku a proč to není v pořádku? Tam jsou nějakí dělníci, kteří mají žízeň, oni jsou tak vyšťaveni, že jenom už mají jazyk na vestě a jenom leží a jsou rádi, že vůbec leží, natož aby ještě pracovali. Oni mají hlad, už jim dlouho nikdo nedal najíst, jsou tak slabí, že nemůžou pracovat, ale hlavně – nepracují

proto, protože jim jejich práce připadá zbytečná, nesmyslná, protože je nikdo nemá rád, nikdo jim nedá najevo, že si váží jejich práce.

Takže se zaměříte do toho místa, které vám nefunguje v těle, jak by mělo, tak si opravdu nemyslete, že se zaměřujete na nějakou buňku, na nějaký orgán, tkáň, ale je to místo, kde jsou do určité míry nešťastné bytosti, kteří nemají chuť pracovat, protože jednak nemají sílu na to, aby mohli pracovat, něco jim chybí, ale hlavně, mají pocit, že ta jejich práce je zbytečná, protože tu jejich práci neumí nikdo ocenit a každá práce, která není oceněna, vám připadá zbytečná. To znamená: Oceňte jejich práci. Obrátte se na tyto bytosti v tom místě (a protože Energie je co? Kde se bere Energie?) a načerpejte tuto energii ve svém srdci a dejte Ji těmto bytostem a řekněte jim, že si velmi vážíte jejich práce, že jejich práci potřebujete, ale hlavně, že je máte rádi, protože v podstatě vaše tělo je vlastně váš vesmír a v tomto vesmíru žije spousta vašich poddaných, kteří pro vás pracují a vy jste jejich král. A co to je za krále, který bere jako automatickou věc, že někdo pro něho pracuje, nikdy to neocení, nikdy si toho nevšimne, že mu někdo takto slouží. A toto je podstata (princip) duchovní léčby. Všechno je živé, všude jsou bytosti, buňky nejsou jenom buňky, je to místo, kde je spousta bytostí, spousta pracovníků, kteří pracují pro vás, ale když si pozvete nějaké řemeslníky domů, aby vám něco doma udělali, a když jim nedáte najíst, nedáte jim napít, a ještě se budete chovat tak, že vám je to úplně jedno, že tam pro vás něco dělají, tak oni tu práci asi moc rádi dělat nebudou, že, oni to odflinknou, že. Jinak to bude s pracovníkem, kterého dobře pohostíte, a ještě mu řeknete, že je to pro vás velmi důležité, že to pro vás dělá a že ho máte rádi. A nehledě na to, že to jsou pracovníci, se kterými jste v úzkém osobním vztahu, protože tito dělníci pracují přímo pro vás, pro vaše tělo, pro vaše království.

Víte, to je zase přirozenost člověka a jeho určení. Samozřejmě, člověk zde má spoustu povinností ve svém životě a nemůžete se neustále zabývat každou buňkou svého těla (protože těch buněk je hodně), protože kdybychom začali pronikat do vesmíru, zjistíme, že když opustíme naši galaxii, budou tam další galaxie, když opustíme těch spoustu dalších galaxií, budou tam zase další, prostě když budete pronikat do makrosvěta, on je sice konečný (hmotný vesmír), ale on je tak velký, že je pro nás skoro nekonečně velký. Když budete pronikat dolů, do toho mikrosvěta, tak je to taky nekonečné, buňky, atomy, potom jsou částice, které jsou menší než atomy, potom jsou částice, které jsou ještě mnohem menší a můžete pronikat do toho mikrosvěta a taky to v podstatě nemá hranice.

A teď si uvědomte, že člověk je přesný střed mezi makrosvětem a mikrosvětem, to je jeho určení. Co tím chci říct: Tím, že je člověk přesný střed mezi mikrosvětem a makrosvětem, chci říct to, že nemusíte pečovat o každou buňku, každý atom vašeho těla, ale stačí, když budete v sobě chovat laskavé city a moudré myšlenky, protože tím dáváte dobrý pokrm a dobře

pečujete o všechny dělníky, kteří pracují na budování vašeho těla a současně dáváte dobrý pokrm a dobře se staráte i o Bytost, která je nad námi, které jsme my součástí jejího těla, protože my jsme také ti dělníci, kteří pracují v jejím těle. Tak jako někdo pracuje v našem těle pro nás, tak i my jsme součástí vyššího těla a každý tam dělá tu svoji svěřenou práci pro toto tělo, které je nad námi.

A jestliže člověk je tento středový bod mezi mikrosvětlem a makrosvětlem, tak když budete každý den chovat laskavé city a kvalitní, pravdivé myšlenky, tak se už tímto vlastně léčíte a jste zdraví, protože jak ti pod vámi, tak Ten nad vámi, vidí, že to má všechno smysl. To je důležité si uvědomit.

Takže když potřebujete povzbudit ty dělníky, aby nezháleli, uděláte už tu duchovní léčbu jenom v tom případě, že opravdu už něco selhalo ve vašem těle.

Takže jsme si vysvětlili trojjedinost té druhé složky (Boha Stvořitele), a můžeme pokročit dále.

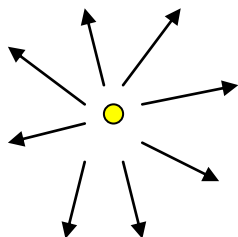
Dnes jsem říkal, jak je velmi důležitá víra. Víra (když jsme rozebírali znamení Ryb) není to, že v něco slepě věřím. Princip víry je takový, že určitá pravda ve mně vyvolává emoční reakci a ta pravda, která ve mně vyvolává emoční reakci nejsilněji, tak je to povaha těchto emocí a její povaha je taková, že emoce vás nutí splynout s daným objektem. Takže jestliže se setkám s nějakou nepravdou, lži a tato lež ve mně bude vyvolávat silné emoce, tak samozřejmě se s tou lží spojím. To je podstata víry. Každý je věřící. Do jednoho člověka jsou všichni věřící, protože každý člověk musí být obdařen schopností (bez ní by nemohl žít), že emočně reaguje na nějaké pravdy. Každá pravda ve vás vyvolá nějakou emoční reakci. Když přijdu za nějakým ďábelníkem a já mu řeknu, že nejvyšší Skutečnost je Kristus, no ten se zatřepe odporem a bude zdrhat od této Pravdy, od této myšlenky. Ale když řeknu tomu ďábelníkovi, že největší skutečnost je satan, tak v něm vznikne obrovská radost a hned se s touto myšlenkou bude spojovat. Takže ono to působí univerzálně, jak pro dobro, tak pro zlo. Ale říkal jsem, proč je ta víra velmi důležitá, protože všichni myšlenkově uznáváme, že Bůh je všudypřítomný, to každý uznává. Tím pádem musí být i všudypřítomný v našem těle. A Bůh je živá bytost, tak celé naše tělo musí být živé a proto v něm je spousta různých živých bytostí a proto se při léčbě musíme zaměřit tímto způsobem, že tyto živé bytosti budeme vnímat a kontaktovat. Člověk zná krásné myšlenky, ale všimněte si, proč se těch myšlenek člověk nedrží? Protože jeho víra, to znamená emoční přilnavost k určitým pravdám ho od toho odvádí. Když máte emoční přilnavost k pravdě, že musíte jít do práce a že musíte jen pracovat atd., anebo že musíte myslet tím a tím způsobem, tak vás to odvádí od těch myšlenek, které vás přivádějí k Bohu. Víra (emoční přilnavost k určité pravdě) ve vás vytváří myšlenkový stereotyp. myšlenkový stereotyp není nic jiného než důsledek vaší víry, že emočně jste se ztotožnili s nějakou myšlenkou (pravdou), se kterou se spojíte a vy už tak pořád

jedete v jednom směru uvažování. A pokud zjistíte, že ve vás funguje nějaký myšlenkový stereotyp, který vás pořád nutí přemýšlet o nějakých ptákovinách a ne o Bohu, tak musíte zkvalitnit svoji víru, aby to slovo Bůh ve vás vyvolávalo okamžitě obrovskou emoční reakci. A aby ve vás vznikla myšlenka (na základě této víry), myšlenkový stereotyp, že neustále přemýšlíte o Bohu.

3. část Boha – INDIVIDUALITA:

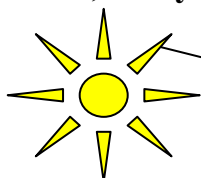
Třetí složkou Boha jsme se podrobně zabývali v minulém semináři, kdy jsme rozebírali znamení Berana.

Když se první složka Boha – JÁ JSEM (Bůh Otec) stáhne do jednoho Bodu (do ohniska, srdce), vzniká Bůh Syn, Kristus, čili Bůh Stvořitel. Bůh Syn, Kristus = Tvůrčí Duch = Bůh Stvořitel. Řekli jsme si, že tento Bůh Syn (který je srdce JÁ JSEM) je místo, kde JÁ JSEM nejintenzivněji prožívá Svoji vlastní Životnost, čili sám sebe, protože JÁ JSEM je přímo Život. Řekli jsme si, že prožitek intenzivní vlastní Životnosti je to samé jako prožitek intenzivní Blaženosti, nebo-li prožitek intenzivního Štěstí, čili prožitek intenzivní Lásky. V prožitku Štěstí, Blaženosti, Lásky (jak jsem již říkal na začátku našich seminářů) je automaticky obsažena potřeba se o toto Štěstí podělit s jinou živou bytostí, to je automaticky zakódováno v opravdovém prožitku Štěstí, Blaženosti, Lásky, že má tuto potřebu. Ale protože když se JÁ JSEM stáhne do tohoto jednoho Bodu a vytvoří se Bůh Stvořitel, Kristus, je tento Kristus sám a nemá s kým se podělit o své Štěstí, o svoji Blaženost, o svoji Lásku. Proto Ho tato potřeba - se podělit o svoji Lásku – nutí, aby tvořil a aby vytvořil bytosti, se kterými by sdílel tuto Lásku. Takže musíme chápat, že příčinou jakékoliv tvorby u Boha Stvořitele je taky (a hlavně) potřeba sdílet Lásku, jinými slovy: potřeba se podělit o vlastní Štěstí. To je hlavní příčina, proč Bůh tvoří. Z druhé strany pohledu tento Kristus, jak jsme si řekli, je Zdroj nekonečně velké Energie a Energie je to samé jako potřeba tvořit. Takže druhá složka Boha (Bůh Syn, Kristus, Tvůrčí Duch, Bůh Stvořitel) je tvořivost sama. Čili čím je člověk tvořivější, tím se více podobá Bohu Stvořiteli. Protože Bůh Syn svou přirozeností musí tvořit, musí udělat jednu věc: Musíme si uvědomit, že Bůh Syn vznikl tak, že své všudypřítomné a věčné JÁ JSEM zkoncentroval do jednoho Bodu (ohniska) a tento Bod představuje srdce Boha Otce. Toto srdce je přímo Bůh Syn nebo-li Kristus. Co to však znamená, že tento Bod začne tvořit? Znamená to to, že tento centrální Bod Boha začne vyzařovat z tohoto Bodu směrem ven:

Když jste v Bodu a chcete nějak působit, tak nemáte jinou šanci, hlouběji už nemůžete, tak můžete působit jedinečně směrem ven, čili tento Bod začne vyzařovat směrem ven tvůrčí Energií, nebo-li Lásku. Ale vystoupit z Bodu směrem ven znamená vystoupit z Jednoty, protože Bod je Jednota (jednička), čili znamená vznik mnohosti. To je velice důležitý princip.

Je to to samé, jako když slunce začne vyzařovat ze sebe směrem ven a tím pádem začnou z něho vystupovat jednotlivé sluneční paprsky. **Každý tento jednotlivý paprsek je pořád sluncem, ale je to slunce, které působí pouze v určitém specifickém směru, to znamená, že každý sluneční paprsek je pořád sluncem, ale tím, že každý paprsek působí pouze v určitém směru, který je odlišný od směru jiného paprsku, můžeme říci, že každý sluneční paprsek má svou povahu, čili určitou individualitu, čili určitý směr působení, který je vlastní pouze jemu samotnému. To je individualita.**

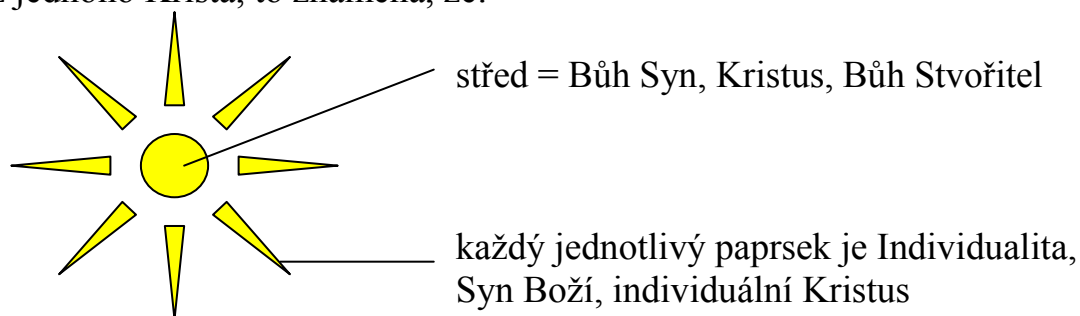

Individualita je tvořit a působit způsobem, který je výhradně dán této individualitě.

Ještě si to krásně vysvětlíme (protože to je velice důležitý duchovní princip), že je Bůh jeden, ale současně je Bohů mnoho. Zdánlivý paradox. Bůh je jeden, ale současně je Bohů mnoho. Abychom to pochopili: Představme si slunce. Slunce je jedno pro celou zeměkouli. Na zeměkouli žije několik miliard lidských těl. Působením slunce se kůže na lidském těle opaluje dohněda. To slunce je tvůrčí, ono něco dělá, způsobuje, dává nám hnědou barvu. Všimněte si: Všech několik miliard těl se opálí díky jednomu slunci. Ale každé jednotlivé tělo se opálí pouze působením pouze určitých paprsků ze slunce, takže každé jednotlivé fyzické tělo je opálené vlivem jiných slunečních paprsků, než tělo jiné. Když je někdo na pláži v Číně, tak se opálí pouze určitými paprsky slunce, ale když se někdo opaluje v Hlučíně na šterkovně, tak je zase opálen jinými paprsky ze slunce. Opaluje jedno slunce, ale současně vždycky jenom individualizovanou částí ze Sebe, to znamená, že všichni máme jedno Slunce (jednoho Boha Stvořitele, Krista), ale do každého těla Kristus vkládá část Sebe, čili určitou svoji Individualitu ze Sebe. Nebo: Hroznové víno na Jižní Moravě a hroznové víno ve Španělsku dozrává pod působením jednoho a toho samého slunce, ale na Jižní Moravě to dozrání způsobily jiné paprsky, než paprsky, které to způsobily ve Španělsku. Takže Bůh, když působí, tak pořád působí jeden a ten sám Bůh, ale ne celým objemem své Bytosti, ale pouze jenom svou určitou individuální částí sebe sama. Každé jednotlivé fyzické tělo je opálené vlivem jiných slunečních paprsků než tělo jiné, takže **i když je slunce, čili Bůh Syn (Kristus, Bůh Stvořitel) jeden, do každého fyzického těla vysílá pouze jednu individualizovanou část sebe sama.** To je třetí a velice důležitá složka Boha. To je velice podstatné v duchovním uvědomění si.

Zapamatujme si, že sluneční paprsek je pořád slunce a má stejnou kvalitu jako sluneční kotouč, ze kterého vychází, ale už má svou vlastní individualitu, čili určitý jemu vymezený směr působení, směr tvoření. Takže jestliže Bůh Syn (Kristus, Tvůrčí Duch, Bůh Stvořitel) začne tvořit, čili začne vystupovat sám ze sebe (z Jednoty), ze srdce JÁ JSEM, začne vznikat mnohost. Čili jeden jediný Kristus začne ze sebe vyzařovat své jednotlivé paprsky, čili individuální Kristy.

Čili jeden jediný Bůh Syn začne vyzařovat ze Sebe jednotlivé paprsky, čili jednotlivé Syny Boží. Opakuji: Bůh Syn je Kristus. Takže jeden jediný Bůh Syn (Kristus) začne ze sebe vyzařovat jednotlivé paprsky, čili jednotlivé Syny Boží. Čili jeden jediný Bůh Stvořitel začne ze sebe vyzařovat své paprsky – individuální Tvůrčí Duchy. Uvědomte si, když jsme říkali, že jedno slunce je pořád jedno slunce, a jedno slunce opálí šest miliard lidských těl, ale vždycky to opálí skrze určitou část sebe (určité paprsky), že to ani jinak není možné, protože když něco začne vystupovat z jednoty (ze středu), tak automaticky vzniká mnohost. Takže je jasné, že jeden Tvůrčí Duch (jeden Bůh Syn, jeden Bůh Stvořitel, jeden Kristus), který tvoří (protože je tvořivost sama), může tvořit jedinečně skrze tyto paprsky, skrze jednotlivé Syny Boží. Čili jednotlivý Syn Boží je jeden paprsek, jedna duchovní individualita z Boha Stvořitele. On (Bůh Stvořitel) to ani jinak nemůže dělat, to je princip. Takže je jeden Tvůrce a současně je mnoho Tvůrců. A každý člověk má v sobě část z Boha Tvůrce – určitou duchovní Individualitu, určitého individuálního Krista. Bůh je jeden pro všechny (společný) ale současně každý má kousek z Boha, který má jenom pro sebe a proto vždycky Ježíš říkal, když tam jedna dvanáctiletá holčička se zarazila a Ježíš říkal: „Proč ses tak zarazila, co se stalo?“ A ona řekla: „Já Tě mám tak moc ráda, že bych Tě chtěla mít jenom pro sebe.“ A On říkal: „Jaro, a pouze ten, kdo Mě miluje takovou láskou, pouze za takovým člověkem Já přijdu.“ (Pozn. z knihy Velké Evangelium Janovo) . To je ono, že Bůh ze Sebe vyzářil jednu část a tu vložil do člověka a tato jedna část je k dispozici plně jenom tomu jednomu člověku. Je to pořád Slunce, ale Slunce, které se zindividualizovalo. Paprsek je Slunce, které se změnilo v Individualitu. Každý může oprávněně říct: Ano, já vím, máme všichni jednoho Boha, ale každý může říct: Já mám Boha jednomu pro sebe. A to je pravda. To je ta jedna Boží Individualita, ten jednotlivý Syn Boží, kterého každý má ve svém srdci. Můj Syn Boží je jiný než váš Syn Boží, který je ve vašem srdci, ale všichni jsou z jednoho Boha. Čili každý má svého vlastního Krista. A současně jsou všichni z jednoho Krista, to znamená, že:

Můžeme říci, že Bůh Syn (Kristus) v sobě zahrnuje nekonečné množství božských vlastností, čili různých vlastních atributů. Ale pokud se nachází v Jednotě (v tomto centrálním Bodě), nejsou tyto jednotlivé Boží vlastnosti vidět a to právě proto, že v Jednotě není mnohost, pouze Jednota. Teprve když Kristus (Bůh Syn, Bůh Stvořitel) začne vyzařovat směrem ven, to znamená, že začne ze

Sebe vypouštět své jednotlivé Syny Boží, nebo-li individuální Kristy, nebo-li duchovní Individuality, začnou se projevovat Jeho Boží vlastnosti. Takže každý tento jeden paprsek (Syn Boží, individuální Kristus) z tohoto duchovního Slunce je v podstatě jedna vlastnost (jeden charakteristický rys) Boha Stvořitele. To znamená, že každá duchovní Individualita (každý Boží Syn, každý individuální Kristus) je určitý atribut nebo-li vlastnost Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele). Proto každý člověk musí obsahovat Boha ve všech třech složkách:

Každý člověk musí obsahovat:

- 1. JÁ JSEM (Boha Otce)**
- 2. JÁ JSEM zkoncentrované do jednoho Bodu (Boha Syna, Krista, Boha Stvořitele)**
- 3. jeden paprsek z Boha Syna – duchovní Individualitu (Syna Božího – individuálního Krista), čili určitou vlastnost (atribut) Boha Stvořitele.**

A právě tato duchovní Individualita (tento Boží Syn, tento osobní nebo-li individuální Kristus, tato Jeho určitá vlastnost) je to, co se nazývá DUCH SVATÝ.

Základní vlastnost Života je, že se chce zintenzivňovat (zvětšovat). Toto živé JÁ JSEM jako první krok v rámci svého zintenzivňování musí udělat to, že se stáhne do jednoho Bodu. To byl první krok (způsob), jak sám sebe zintenzivňoval.

Druhý krok v rámci tohoto procesu zintenzivňování Života je to, že začne vyzařovat jednotlivé individuální paprsky sám ze sebe. To je druhý krok a proto říkám: Když by se vám někdo zeptal, kterou z těch tří složek si ceníte nejvíce, tak byste řekli: Tohoto individuálního Krista, tam dosahuje každý člověk své největší intenzity vlastního života.

Tento Duch Svatý ve vztahu k jednomu (jednotlivému) člověku je nejintenzivnější forma JÁ JSEM.

To byl první krok, kdy se JÁ JSEM zahustilo do jednoho Bodu a tím pádem se nekonečně zintenzivnilo a další krok byl, že ze Sebe vypustil jednu Individualitu. To byl další krok v rámci zintenzivňování Jeho Životnosti, že Život se cítí ještě více intenzivněji, to znamená, že ten paprsek (ta individuální Bytost z Boha, kterou má v srdci člověk), to je ta největší intenzifikace Boha. To je to, co se míní Duchem Svatým.

Minule jsme si vysvětlovali, že s každým člověkem souvisí určitý Syn Boží (určitá duchovní Individualita, určitý individuální Kristus) a že tento Syn Boží musí čekat, až si člověk vybuduje určité vhodné fyzické tělo a dále musí čekat, až si člověk vybuduje dostatečně vyvinutou duši (mysl). Teprve potom může tento Syn Boží vstoupit do této připravené duše. Tento vstup Syna Božího do lidské duše je to, co se nazývá křest. Tento proces, kdy jednotlivý Syn Boží

(osobní Kristus) vstupuje do dostatečně vyvinuté duše (mysli) popisuje Mojžíš ve Starém Zákoně takto: **„Stalo se pak, když se počali množiti lidé na Zemi a dcery se jim rodily, že vidouce Synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali.“** A řekli jsme si, co to znamená: „Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi“ to znamená, že ve hmotě se vyvíjely fyzická těla (kameny, rostliny, zvířata, lidské tělo čím dál dokonalejší), „a dcery se jim zrodily“ to znamená, že v těchto fyzických tělech se vyvíjely duše (mysle), „že vidouce Synové Boží dcery lidské, any krásné jsou,“ to znamená, že jeden ten Syn Boží (tento individuální Kristus) když zjistil, že je duše dostatečně vyvinutá (čili že je krásná), „brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali,“ to znamená, že do dostatečně vyvinuté duše (mysli) vstoupil určitý Syn Boží, čili určitá vlastnost Krista (První kniha Mojžíšova, kap.6, verš. 1,2.).

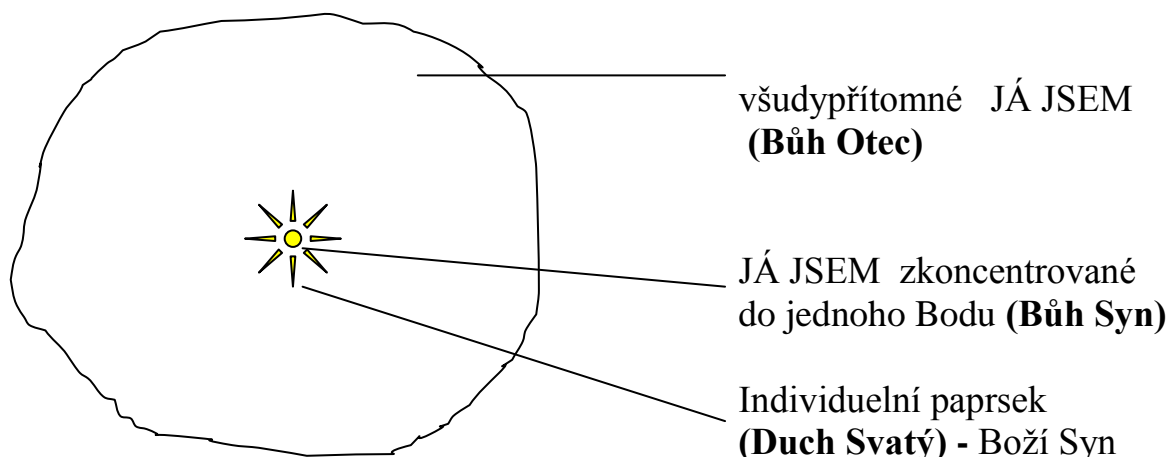
To samé popisuje První kniha Mojžíšova, kap.6, verš 4.: **„Obrové pak byli na zemi v těch dnech, ano i potom, když vcházel Synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli muži na slovo vzatí.“** To je přesně to samé, akorát je tam takové upřesnění: „Obrové pak byli na zemi v těch dnech, ano, i potom“, to znamená, že tento proces, že se duše vyvinula dostatečně daleko, aby do ní mohl vstoupit tento jednotlivý paprsek z Krista, „v těch dnech“ se odehrával jak v minulosti, „ano, i potom“, tak se bude odehrávat i v budoucnosti. Tedy je to proces, který probíhal v minulosti, probíhá dnes a bude probíhat i dále. A říkal jsem, že 90% lidí zatím tento křest neprodělalo, drtivá většina lidstva teprve čeká na tento křest, aby se dostatečně vyvinuli, aby do jejich srdce mohl vstoupit tento Syn Boží.

Když pochopíme, že tato třetí složka Boha je duchovní Individualita (Syn Boží, individuální Kristus, nebo-li specifická vlastnost Boha Stvořitele), je to Duch Svatý, a když budeme vědět, že tento Duch Svatý (určitý Syn Boží) musí čekat, až se v člověku vyvine dostatečně vhodné tělo a hlavně musí čekat, až se vyvine dostatečně duše (mysl) člověka, aby mohl teprve potom vstoupit do této duše, potom porozumíme, co mínil Ježíš Kristus těmito slovy:

Jan, kap.14., verš.15,16.: **„Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte a jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky.“** Doufám, že už vám je jasné, co tím Ježíš myslel.

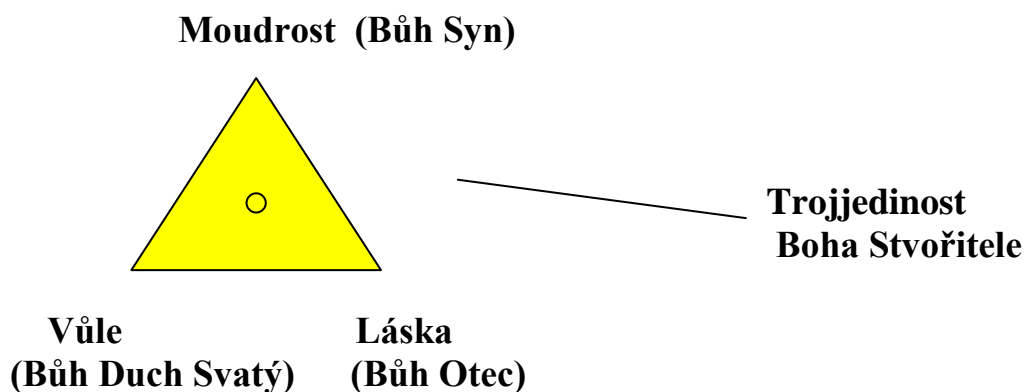
Jeden pohled na Boží trojjedinost:

Bůh Otec	(všudypřítomné JÁ JSEM)
Bůh Syn	(JÁ JSEM zkoncentrované do jednoho Bodu)
Bůh Duch Svatý	(Individualita, jeden paprsek, vyzářený z tohoto Bodu)

Druhý pohled na Boží trojjedinost:

Když se zaměříte na druhou složku (na Boha Syna), tak tento Bůh Syn má Vůli, Lásku a Moudrost a že Duch Svatý v tomto pojetí je Vůle Boha Stvořitele, Bůh Otec je Lásky Boha Stvořitele a Bůh Syn je Moudrost Boha Stvořitele:

Takže nyní už je vám jasné, že na Boží trojjedinost se můžete dívat dvojím způsobem.

Jeden způsob je, že sledujete tři složky (způsoby) Boha a druhé pojetí je, že rozebíráte tři složky Boha Stvořitele (druhé složky).

A to je právě, to, co myslí Kristus: „Milujete-li mne,“ čili to říkal skrze ústa Ježíše Krista Bůh Syn v tomto pojetí, čili Moudrost Boha Stvořitele. Čili „milujete-li mne“, čili jinými slovy : Milujete-li Moudrost Boha Syna, Krista, „přikázání mých ostříhejte“ čili dodržujte Moudrost, kterou jsem vám odhalil, „a jáť budu prositi Otce“ čili Lásku Boha Syna, čili Krista, „a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal navěky“ čili Vůle Boha Syna (Krista), nebo-li Ducha Svatého (Syna Božího), čili určitou specifickou vlastnost Boha Tvůrce vám dá Kristus ze Sebe – určitou Svoji část, čili Ducha Svatého (určitou duch. Individualitu, individuálního Krista), čili určitého Utěšitele.

A dále pokračuje (Jan, kap.14., verš 17.): „**Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho...**“, protože tento Duch Svatý není venku, ale

je v lidském srdci, je v tom nejhlubším nitru v člověku, „...**aniž ho zná, ale vy znáte jej; neboť u vás přebývá, a ve vás bude.**“ Čili budete si tohoto Syna Božího (jeden paprsek Krista - Boha Syna), určitou specifickou vlastnost Boha Stvořitele uvědomovat ve svém srdci.

A dále: (Jan, kap.14., verš 26.) kde zase dává Ježíš ještě další podrobnosti k tomuto Duchu Svatému: „**Utěšitel pak, ten Duch svatý**“ (Syn Boží, duchovní Individualita – určitá specifická vlastnost Boha Stvořitele), „ **kteréhož pošle Otec**“ (Láska Krista) „**ve jménu mém**“ (Moudrost Krista), „**ont' vás naučí všemu, a připomenet' vám všechno, což jsem mluvil vám.**“ To znamená, že až se lidská duše (mysl) dostatečně vyvine, vstoupí do ní určitý Syn Boží (Duch Svatý), tento paprsek Krista je pořád tentýž Kristus, ale už je to Kristus s určitou Individualitou. A ten vám připomene přesně to samé, co učil Ježíš (nebo co učil Kristus skrze Ježíše). Takže až tento jednotlivý Syn Boží (individuální Kristus) vstoupí do vašeho srdce, tak budete mluvit přesně ta slova a budete hlásat přesně tu samou Moudrost, kterou hlásal Ježíš Kristus.

Když pochopíte, co je to Duch Svatý, tak potom také (a to si za chvíli vysvětlíme) pochopíte, jaký je rozdíl mezi Ježíšem Kristem a každým jiným člověkem, co mají společného a co mají odlišného.

Myslím si, že po dnešním semináři se už nikdo nemůže vymluvit, že neví, co to je Bůh.

Zopakujeme si to:

Trojedinost Boha:

1. složka Boha je čisté JÁ JSEM (Bůh Otec).
2. složka Boha je JÁ JSEM zkoncentrované do jednoho Bodu – Bůh Syn, což je to samé jako Kristus, nebo-li Bůh Stvořitel, nebo-li Tvůrčí Duch.

A tento Bůh Syn je trojjediný a má:

1. Lásku (Otce)
 2. Moudrost (Syna)
 3. Vůli (Ducha Svatého)
3. složka Boha je jeden paprsek Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele) a tento jeden paprsek je Duch Svatý, nebo-li Syn Boží, nebo-li duchovní Individualita, anebo někdo může použít výraz individuální Kristus, což je určitá specifická vlastnost Boha Stvořitele (nebo-li Krista).

Aby člověk znal dokonale Bohu, musí znát všechny tyto tři složky Boha jako takového a všechny tři schopnosti Boha Syna (Krista). Takový člověk, který usiluje o poznání všech těchto složek, pak může říct, že skutečně pracuje na opravdovém poznání Boha.

Tajemství Bytosti Ježíše Krista:

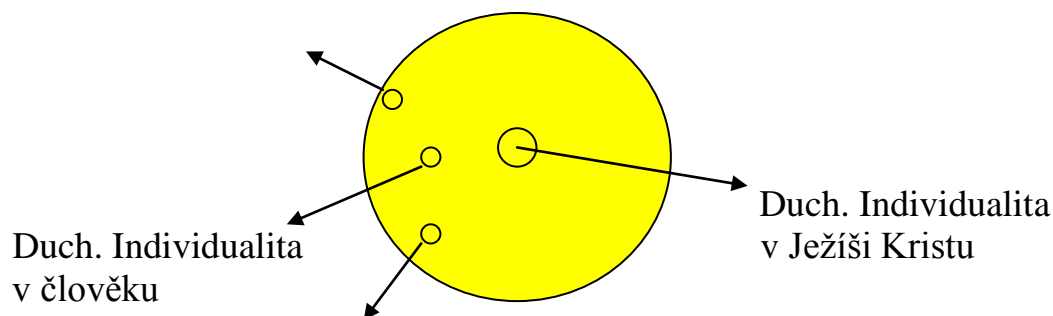
Jedna z nejzávažnějších věcí na duchovní cestě je – pochopit podstatu bytosti Ježíše Krista, to je velice důležitý bod v duchovním růstu a hledání Pravdy.

Ježíš Kristus stejně jako každý jiný člověk obsahoval všechny tři složky Boha, ale byl zde jeden rozdíl, který spočíval v tomto:

1. složka Boha, čili JÁ JSEM nebo-li Bůh Otec je stejná pro všechny lidi a pro všechny věci.
2. složka Boha, čili JÁ JSEM zkoncentrované do jednoho Bodu, čili Bůh Syn (Kristus, Bůh Stvořitel) je rovněž stejný jak pro Ježíše, tak pro každého jiného člověka, protože Bůh Stvořitel je jeden pro všechny, to znamená, že všechna těla jsou opalována jedním sluncem. I tato druhá složka jak každému člověku, tak Ježíši Kristu.
3. **Teprve ve třetí složce Boha je rozdíl mezi Ježíšem a jinými lidmi:**

Jak víme, tato třetí složka je Bůh Duch Svatý, to znamená – jeden paprsek z Boha Syna (čili z Krista, nebo-li z Boha Stvořitele), čili určitá specifická vlastnost Boha Tvůrce (to už po dnešku víme). A zde je právě ten jeden jediný rozdíl mezi námi a mezi Ježíšem:

Když se JÁ JSEM (Bůh Otec) stáhne do toho jednoho Bodu a tím se zahustí (zkoncentruje) a změní se na Boha Syna (na Krista), čili On se změní (obrazně řečeno) na duchovní Slunce a toto duchovní Slunce začne ze Sebe vyzařovat jednotlivé paprsky nebo-li jednotlivé Syny Boží, nebo-li Duchy Svaté (Duch Svatý, to je jedna duchovní Individualita), to znamená, že každý člověk má v sobě jednoho individuálního Krista (jednoho Ducha Svatého, určitou specifickou vlastnost Boha Tvůrce) a stejně tak to měl i Ježíš. I v Ježíši Kristu byl jeden atribut (jedna specifická vlastnost) z Boha Stvořitele, ale když si uvědomíte, že každý ten paprsek vychází z jednoho Slunce, každý z určitého místa Slunce, a každý ten paprsek je určitá vlastnost Boha; Syn Boží, nebo-li individuální Kristus (Duch Svatý), který žil v Ježíši Kristu, byl samotný střed tohoto duchovního Slunce:

To je rozdíl v té třetí složce (v Duchu Svatém), čili v těch Božských Individualitách, že každý tento individuální Kristus, který je v každém člověku, je určitá vlastnost Boha Stvořitele (Krista). Ta individualizace Boha (Syn Boží), který žil v Ježíši, byl paprsek, který vycházel přímo ze samotného středu tohoto duchovního Slunce.

Co jsem vám dnes říkal, když chcete dobýt člověka (nebo stát), tak musíte dobýt srdce (hlavní město). A když v Ježíši sídlil samotný střed Krista, tak v něm sídlil v podstatě celý Bůh, protože samotný střed je vždycky jádro problému. Kdo podchytí jádro problému, tak vyřeší celý problém.

To znamená, že Syn Boží, nebo-li duchovní Individualita (specifická vlastnost Boha Stvořitele), která sídlila v Ježíši Kristu, nejdokonaleji vyobrazovala a odpovídala povaze druhé složky Boha, čili Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele).

Čili duchovní Individualita, která sídlí v některém člověku, vyobrazuje určitou specifickou vlastnost Krista, kdežto duchovní Individualita, která sídlí v Ježíši Kristu, vyobrazuje tu nejvyšší, univerzální povahu Krista (Boha Stvořitele), ze které se odvíjejí Jeho všechny ostatní vlastnosti. protože duchovní Individualita v Ježíši Kristu představuje samotný střed Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele) a tím pádem (a to je důležité) místo, kde došlo k největší koncentraci všudypřítomného JÁ JSEM (čili Boha Otce). V tomto místě (jak jsem vám říkal, to JÁ JSEM, jak se stahuje, tak čím více se blíží ke středu, tak dosahuje určitý stupeň zahuštění) došlo JÁ JSEM k svému největšímu zahuštění a tento Bod, to byla Boží Individualita, která sídlila v Ježíši Kristu.

Dotaz posluchačky: Ale říkal jsi, že v Ježíši byl celý ten kotouč.

Odpověď J.P.: V každém člověku je kousek z tohoto kotouče, to je individualizace, takže v Ježíši už nemohl být celý ten kotouč, když některé ty kousky už jsou v nás. Tam se jedná o to, že tento střed nejvěrněji ukazuje podstatu celého toho kotouče. Když znáš střed, tak znáš celý kotouč, protože všechny ostatní vlastnosti už jsou odvozeny od tohoto jednoho bodu, čili všechny tyto ostatní vlastnosti jsou variace na jedno téma. Když máš tento Bod (střed), tak jako kdybys měla celý kotouč. To znamená, že i v Ježíši se Bůh musel individualizovat, to znamená, že musel představovat určitou specifickou kvalitu z Boha Stvořitele a ta specifická spočívá v tom, že to byl samotný střed Krista (Boha Stvořitele). Takže obrazně řečeno: Kdo získá nadvládu nad středem, nebo kdo představuje střed Krista, tak představuje toho Krista úplně dokonale. Nepotřebuješ představovat celý kotouč, když jsi střed, tak jsi v podstatě celý kotouč a tak získal Kristus (Bůh Stvořitel) Individualitu.

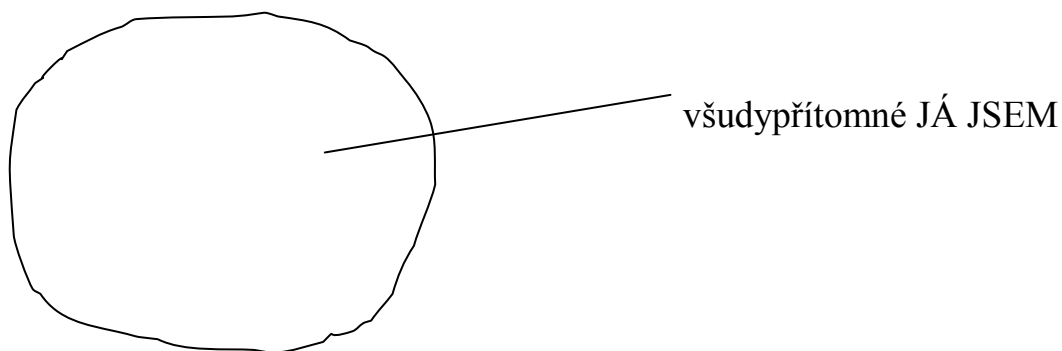
Takže si zapamatujte: Protože duchovní Individualita v Ježíši Kristu představuje samotný střed Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele), tím pádem představuje místo, kde došlo k největší koncentraci všudypřítomného JÁ JSEM (čili Boha Otce).

Víte, jak byste to poznali? Když byste se setkali s lidmi, kteří uskutečnili Boha, tak když se podíváte do očí takového člověka, či když takového člověka vidíte, tak najednou máte pocit, že se díváte sami na sebe. Kdybyste se potkali s Ježíšem Kristem a kdybyste se mu podívali do očí, tak byste měli pocit, že se díváte sami na sebe v jiném těle, ale ten pocit by byl tak intenzivní, že byste to už nezažili tak intenzivně s jinou bytostí. Takovýto pocit, když zažijete: Jsem to Já a současně to nejsem Já, tak tento pocit můžete zažít v té nejintenzivnější formě jedině s Ježíšem Kristem. Můžete to zažít s jinými lidmi, kteří poznali Boha a s Bohem se sjednotili, ale kdybyste se setkali s Ježíšem Kristem, tak ten pocit: To jsem Já, který stojím sám před sebou, tak ten pocit byste neměli tak intenzivní, jak s Ježíšem Kristem. Obrovský zvláštní pocit: Dívám se na sebe a přitom stojím před sebou. Přitom jsem jiný a přesto jsem to Já.

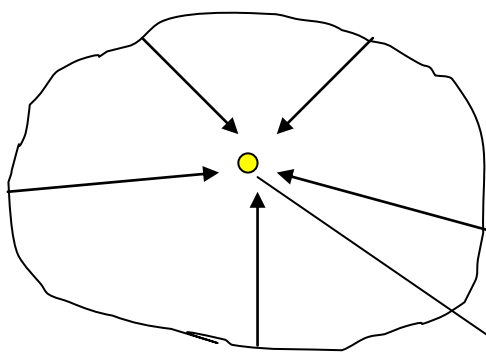
Krásně je to popsáno v knize Andělé v hvězdných lodích jedním Italem, když mu andělé řekli, že ho navštíví vzácná návštěva. Tak on čekal doma a pořád se nic nedělo, tak si myslel, že to přijde, až když usne (ve snu), a jak tak přemýšlel, tak v ten moment se ze vzduchu začala krystalizovat postava, která měla bílé roucho, hnědé, kaštanové vlasy, plnovous a on říkal: Ve vzduchu se vznášelo jedno jediné jméno, kdo to může být, ale já jsem neměl odvahu to ani vyslovit, ale z toho Muže vyzařovala taková Láska, že v tu chvíli jsem v tom Muži poznal sám sebe. Takže s žádnou jinou bytostí byste neměli (když se na ni podíváte) takový intenzivní pocit: To jsem přímo Já sám.

Když se člověk obrátí do nitra (a jiná šance není), tak ve svém srdci nalezne Boha a zjistíte, že Bůh ve vašem srdci je vaše pravé Já, že jste to vy sami. Ale v Ježíši Kristu máte možnost toto vaše pravé Já vidět před sebou a bavit se sami se svým pravým Já z očí do očí.

Shrneme si to:

Všudypřítomné JÁ JSEM, jehož povaha je, že chce čím dál více zintenzivňovat samo sebe, Život sám sebe chce zintenzivňovat, takže se začíná stahovat do centra, do středu:

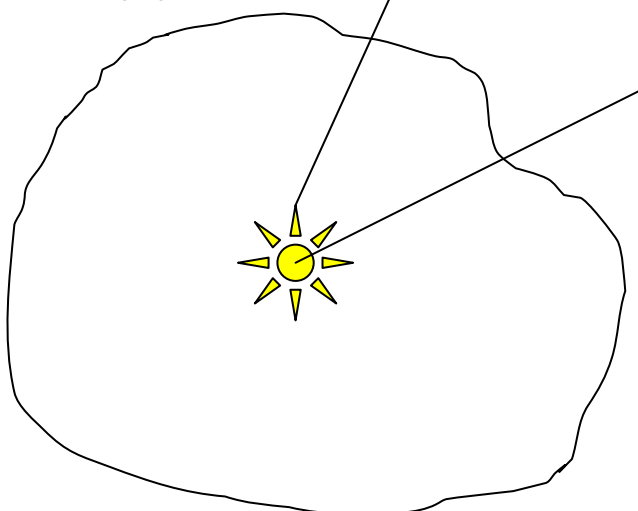

Když se začne stahovat do centra, vzniká určité místo (ohnisko), kde JÁ JSEM se zažívá velice intenzivně a toto místo je Jeho stav – Bůh Syn, nebo-li Kristus.

Bůh Syn (Kristus), Bůh Stvořitel

To je první krok, který udělá v rámci svého zintenzivňování.

Druhý krok je, že toto ohnisko (toto srdce JÁ JSEM) začne ze sebe vyzařovat jednotlivé Syny Boží nebo-li jednotlivé individuální Duchy Sváté (a **v každém člověku žije jeden tento paprsek**):

V Ježíši tento Kristus ze Sebe vyzářil Individualitu, která se nachází **v samotném středu tohoto ohniska.**

Na úvod jsme si řekli, že zákl. povahou JÁ JSEM (Boha Otce, nebo-li Života) je to, že chce neustále zvyšovat Svoji Životnost, to znamená, že jako první musí udělat to, že se stáhne ze své všudypřítomnosti do jednoho ohniska (Bodu) a vznikne Bůh Syn (Kristus, Bůh Stvořitel).

Jako další krok v procesu zvyšování Své vlastní Životnosti se stane to, že jediný Bůh Syn (Kristus) začne ze Sebe vyzařovat jednotlivé Syny Boží (duchovní Individuality, čili Duchy Sváté). **Mezi těmito Syny Božími (duchovními Individualitami) je Syn Boží, který žil v Ježíši Kristu, ten nejvyšší, protože představuje samotný střed Boha Syna (Krista) a tím pádem představuje nejvyšší stupeň koncentrace JÁ JSEM, čili Boha Otce. Proto Ježíš Kristus představoval, představuje a bude představovat a vlastně je nejvyšší Bůh v lidské podobě.** Čili je to Bůh Otec, Bůh Syn, Bůh Duch Svátý, a když si vezmete celý ten řetězec (Bytosti Ježíše Krista), jaký je Bůh Otec, Bůh Syn, Bůh Duch Svátý, jeho duše, jeho osobnost a jeho tělo, tak na všech těchto rovinách to byl nejvyšší projev. Ale ten nejvyšší projev počíná až v té třetí fázi Boha, v té božské Individualitě.

Takže jestliže má někdo nejmimořádnějšího Syna Božího, tak Toho může obsáhnout jedině nejmimořádnější duše (nejmimořádnější mysl), takovouto mimořádnou duši může obsáhnout jedině mimořádná osobnost a tuto mimořádnou osobnost může obsáhnout jedině mimořádné lidské tělo. To je jasné, to spolu souvisí.

A právě, že z jednoho Boha Syna (Krista, Boha Stvořitele) vzniká nekonečné množství jednotlivých Synů Božích, kteří se vzájemně podílejí na Boží Tvorbě (každý má svůj specifický

tvůrčí talent, kterým přispívá v Boží Tvorbě), vzájemně mezi sebou spolupracují na Díle Božím, tím Bůh dále zvyšuje intenzitu Své vlastní Životnosti.

To je další forma zintenzivňování, že jeden Bůh udělá ze Sebe mnoho Bohů a každý má svůj specifický tvůrčí talent, vzájemně se podílíme na Boží tvorbě, spolupracujeme spolu, pomáháme si vzájemně, to je další způsob, jak Bůh zintenzivňuje Svoji Životnost.

A jestliže jsem na závěr vysvětlování druhé složky Boha říkal, že tuto druhou složku Boha negativní síly nejvíce nenávidí, že proti Ní bojují a že Ji ukrývají před lidmi, tak paradoxně, tuto třetí složku Boha nenávidí ze všeho nejvíce, ještě více než tu druhou složku. Proto rozšiřují nauky, že na cestě k Bohu musí člověk rozpustit svoji Individualitu, že se musí zřítí svého Já, že Individualita je to samé jako ego, že se musí člověk rozpustit v Bohu a tím přijde o svoji Individualitu a že to je nejvyšší realizace, dále říkají, že Bůh nemá žádnou Individualitu a že je naprosto neosobní, dále budou zamlčovat, že v Ježíši Kristu sídlila nejvyšší božská Individualita, nejvyšší koncentrace JÁ JSEM (Boha Otce), samotný střed Boha Syna (Krista), budou tvrdit, že Ježíš Kristus vůbec v historii neexistoval a když existoval, že to byl pouze jeden z osvěcených lidí, kterých už bylo v minulosti mnoho a kterých ještě v budoucnu přijde spousta.

Nezapomeňte na to, Kdo je to Bůh, že má tři složky, že tyto tři složky dohromady představují pravé Já v člověku a že mezi těmito pravými Já bylo pravé Já v Ježíši Kristu to nejvyšší, je nejvyšší a na věky věků bude nejvyšší; v Ježíši Kristu se Bůh projevuje ve své nejvyšší kvalitě od JÁ JSEM až po fyzické tělo.

Závěrem bych chtěl ještě říci: Nesmíte si myslet, že nějakou dobu existuje pouze stav, kdy Bůh zažívá JÁ JSEM (čili Svou první složku), že teprve někdy potom se stáhne do ohniska (středu) a vznikne Bůh Syn a že někdy později tento Bůh Syn (Kristus) ze Sebe začne vypouštět Své individuální Syny Boží (Své jednotlivé božské vlastnosti). Tyto tři složky existují současně spolu. Všechny tři jsou stejně věčné.

Takže jsme si vysvětlili a každý by už měl vědět, Kdo je to Bůh, Kdo je on sám, Kdo je Ježíš Kristus, že Ježíš Kristus jsem přímo Já a současně nejsem Já, že to způsobuje vlastně rozdílnost té Boží Individuality (v jeho srdci a v mém srdci), ale že obě dvě Individuality jsou ze stejného Zdroje, že to je můj Bratr, ale starší Bratr.

To, co bylo dnes řečeno, bylo shrnutí toho, co bylo již řečeno v předcházejících seminářích (co se týče podstaty Boha), bylo to trošičku více upřesněno, bylo nutné si to znovu lépe ujasnit, připomenout, a teprve potom můžeme přikročit k duchovnímu významu znamení Býka.

Já tedy doufám, že jste to pochopili, v čem je ten rozdíl a z toho praktického hlediska je to tak:

Vy, když se začnete stahovat do svého srdce, a kdyby se vám podařilo dostat se úplně nehlouběji (na samé dno) do svého vlastního srdce, tak tam se setkáte s Tím, co žilo v Ježíši Kristu. Dá se říct, že v Ježíši Kristu žila duchovní individualita, která sídlí na samotném dně vašeho srdce, v samotném středu vašeho srdce se právě nachází To, co se zosobnilo v Ježíši Kristu. Akorát tam je ten rozdíl, že v Ježíši Kristu toto samotné Dno, tento Střed srdce se plně manifestoval jak v duši, tak v osobnosti, tak ve fyzickém těle, protože si uvědomte, že když tento střed říkal Ježíši, že musí podstoupit tu zkušenost ukřižování, tak On to podstoupil. Čili duše, osobnost a tělo Ježíše naprosto 100% následovaly právě vedení tohoto Syna Božího, který žil v Ježíši. Kdežto my si můžeme uvědomovat tuto kristovskou Skutečnost, kterou máme ve svém srdci, ale někdy Ho dost často ještě zrazujeme, že ještě myslíme trošičku blbě, než jak nás učí On, že naše osobnost se ještě někdy chová blbě, než nás učí On a že někdy i fyzicky děláme věci jinak, než by to chtěl On. Kdežto v Ježíši se To manifestovalo (ten samotný střed Boha Syna - Krista, čili ten nejvyšší Syn Boží) dokonale, perfektně, 100% na všech nižších rovinách (v duši, osobnosti Ježíše i fyzicky). Takže můžeme říci, že v Ježíši žila ta část z Boha Stvořitele, která představuje to nejlepší z našeho vlastního Já.
